

EUROPOS SAJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

Briuselis, 2019 m. kovo 27 d.
(OR. en)

2018/0012 (COD)

PE-CONS 85/18

TRANS 657
MAR 202
ENV 917
PECHE 551
CODEC 2378

TEISĖS AKTAI IR KITI DOKUMENTAI

Dalykas: EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA dėl uosto priėmimo įrenginių, į kuriuos pristatomos laivų atliekos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2010/65/ES ir panaikinama Direktyva 2000/59/EB

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
DIREKTYVA (ES) 2019/...**

... m. ... d.

**dėl uosto priėmimo įrenginių, į kuriuos pristatomos laivų atliekos,
kuria iš dalies keičiama Direktyva 2010/65/ES ir panaikinama Direktyva 2000/59/EB**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 100 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros³,

¹ OL C 283, 2018 8 10, p. 61.

² OL C 461, 2018 12 21, p. 220.

³ 2019 m. kovo 13 d. Europos Parlamento pozicija (OL ...)/(dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir ... m. ... d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

- (1) Sąjungos jūrų politikos tikslas – užtikrinti aukštą saugos ir aplinkos apsaugos lygį. Tą tikslą galima pasiekti laikantis tarptautinių konvencijų, kodeksų bei rezoliucijų, tuo pačiu garantuojant Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje (toliau – UNCLOS) įtvirtintą laivybos laisvę;
- (2) Jungtinių Tautų 14-asis darnaus vystymosi tikslas – atkreipti dėmesį į grėsmes, kurias kelia jūros ir maistinių medžiagų tarša, išteklių eikvojimas ir klimato kaita – visa tai daugiausia lemia žmogaus veikla. Tos grėsmės daro papildomą ardomąjį poveikį aplinkos sistemoms, pvz., biologinei įvairovei ir gamtinei infrastruktūrai, ir sykiu kelia pasaulinių socioekonominių problemų, įskaitant sveikatos, saugos ir finansinę riziką. Sąjunga privalo dėti pastangas, kad apsaugotų jūrų gyvūnų rūšis ir suteiktų paramą žmonėms, kurie priklauso nuo vandenynų įvairiais aspektais – užimtumo, išteklių ar laisvalaikio;
- (3) Tarptautinėje konvencijoje dėl teršimo iš laivų prevencijos (toliau – MARPOL konvencija) nustatytas bendrasis draudimas išmesti laivų atliekas į jūrą, tačiau taip pat joje reglamentuojamos sąlygos, kuriomis tam tikrų rūšių atliekos gali būti išmetamos į jūros aplinką. MARPOL konvencijoje reikalaujama, kad Susitariančiosios Šalys užtikrintų, kad uostuose būtų įrengti tinkami priėmimo įrenginiai;

- (4) tam tikroms MARPOL konvencijos dalims įgyvendinti Sąjunga priėmė Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/59/EB¹, grindžiamą uostų modeliu. Direktyva 2000/59/EB siekiama suderinti siekį užtikrinti sklandžią jūrų laivybą su siekiu užtikrinti jūros aplinkos apsaugą;
- (5) per pastaruosius du dešimtmečius padaryta svarbių MARPOL konvencijos ir jos priedų pakeitimų, kuriais nustatytos griežtesnės laivų atliekų išmetimo į jūrą normos ir draudimai;
- (6) MARPOL konvencijos VI priede nustatytos naujų kategorijų atliekų, visų pirma išmetamųjų dujų valymo sistemų likučių, kuriuos sudaro šlamas ir plovimo vanduo, išmetimo normos. Tų kategorijų atliekos turėtų būti įtrauktos į šios direktyvos taikymo sritį;
- (7) valstybės narės turėtų tęsti darbą Tarptautinės jūrų organizacijos (toliau – IMO) lygmeniu, kad būtų visapusiškai apsvarstytas panaudoto vandens išmetimo iš atvirojo kontūro plautuvų į jūrą poveikis aplinkai, įskaitant kovos su galimu poveikiu priemones;

¹ 2000 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/59/EB dėl uosto priėmimo įrenginių, skirtų laivuose susidarančioms atliekoms ir krovinių likučiams (OL L 332, 2000 12 28, p. 81).

- (8) valstybės narės taip pat turėtų būti skatinamos imtis atitinkamų priemonių pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB¹, įskaitant draudimą išmesti į jūrą panaudotą vandenį iš atvirojo kontūro plautuvų ir tam tikrus krovinio likučius savo teritoriniuose vandenyse;
- (9) 2018 m. kovo 1 d. IMO priėmė peržiūrėtas Suvestines gaires uosto priėmimo įrenginių paslaugų teikėjams ir naudotojams (dok. MEPC.1/Circ. 834/Rev.1) (toliau – IMO suvestinės gairės), kurios apima standartinės pranešimo apie atliekas, atliekų pristatymo patvirtinimo ir pranešimo apie įtariamą uosto priėmimo įrenginių neatitikimą formas, taip pat ataskaitų teikimo reikalavimus atliekų priėmimo įrenginiams;
- (10) nepaisant tų reglamentavimo sistemos pokyčių, atliekos tebėra išmetamos į jūrą, didele kaina aplinkai, visuomenei ir ekonomikai. Tokią padėtį lemia keli veiksniai: uostuose ne visuomet yra tinkami uosto priėmimo įrenginiai, įgyvendinimas dažnai yra nepakankamas ir trūksta paskatų pristatyti atliekas į krantą;
- (11) atlikus Direktyvos 2000/59/EB vertinimą pagal Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programą (toliau – REFIT vertinimą) nustatyta, kad ta direktyva padėjo padidinti į uosto priėmimo įrenginius pristatomų atliekų kiekį, *inter alia*, užtikrindama, kad laivai prisidėtų prie tų įrenginių išlaidų neatsižvelgiant į tai, ar jie tais įrenginiais faktiškai naudojosi, ir taip ja prisidėta prie atliekų išmetimo į jūrą mažinimo;

¹ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

- (12) REFIT vertinimas taip pat parodė, kad Direktyva 2000/59/EB nėra visiškai veiksminga dėl neatitikimų MARPOL konvencijoje nustatytai sistemai. Be to, valstybės narės skirtingai aiškina pagrindines tos direktyvos sąvokas, pavyzdžiui, įrenginių tinkamumo, išankstinio pranešimo apie atliekas, privalomo atliekų pristatymo į uosto priėmimo įrenginius sąvokas ir pagal tvarkaraštį plaukiojantiems laivams taikomas išimtis. REFIT vertinimo išvadose raginama tas sąvokas kuo labiau suvienodinti ir visiškai suderinti su MARPOL konvencija, kad būtų išvengta bereikalingos administracinės naštos uostams ir uostų naudotojams;
- (13) siekiant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/35/EB¹ suderinti su atitinkamomis MARPOL konvencijos nuostatomis dėl išmetimo normų, Komisija turėtų įvertinti, ar reikia tą direktyvą peržiūrėti, visų pirma išplečiant jos taikymo sritį;
- (14) Sąjungos jūrų politika turėtų būti siekiama užtikrinti aukštą jūros aplinkos apsaugos lygį atsižvelgiant į jūrinių teritorijų įvairovę Sąjungoje. Ji turėtų būti grindžiama principais, kad reikia imtis prevencinių veiksmų, kad žala jūros aplinkai pirmiausia turėtų būtų atitaisoma ten, kur yra jos šaltinis, ir kad žalą atlyginti turėtų teršėjas;

¹ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už taršos pažeidimus, įskaitant baudžiamąsias, įvedimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 11).

- (15) ši direktyva turėtų padėti taikyti pagrindinius aplinkos srities teisės aktus bei principus uostuose ir laivų atliekų tvarkymo srityje. Visų pirma, šiuo atžvilgiu svarbūs dokumentai yra Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/56/EB¹ ir 2008/98/EB²;
- (16) Direktyvoje 2008/98/EB nustatyti pagrindiniai atliekų tvarkymo principai, be kita ko, principas „moka teršėjas“ ir atliekų hierarchija, kurioje pirmenybė teikiama pakartotiniam atliekų naudojimui ir perdirbimui, palyginti su kitais atliekų naudojimo ir šalinimo būdais, ir reikalaujama sukurti rūšiuojamojo atliekų surinkimo sistemas. Be to, vienas iš pagrindinių Sąjungos atliekų teisės principų yra didesnės gamintojų atsakomybės koncepcija, pagal kurią gamintojai atsako už savo gaminių poveikį aplinkai per visą jų gaminių gyvavimo ciklą. Tos pareigos taip pat taikomos laivų atliekų tvarkymui;

¹ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) (OL L 164, 2008 6 25, p. 19).

² 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

- (17) renkamas laivų atliekas, įskaitant nebenaudojamus žvejybos įrankius, būtina rūšiuoti, kad jas būtų galima toliau panaudoti rengiant pakartotiniam naudojimui arba perdirbimui tolesniais atliekų tvarkymo proceso etapais, ir užkirsti kelią žalai, kurią dėl atliekų patiria jūrų gyvūnai ir aplinka. Šiukšlės laivuose dažnai rūšiuojamos pagal tarptautines normas ir standartus, todėl Sąjungos teise turėtų būti užtikrinta, kad šių atliekų rūšiavimo laive pastangų nesumenkintų rūšiuojamojo atliekų surinkimo priemonių nebuvimas krante;
- (18) kasmet Sąjungoje į jūras ir vandenynus patenka labai daug plastiko. Nors daugumoje jūrinių teritorijų didžiosios dalies į jūrą patekusių šiukšlių šaltinis yra sausumoje vykdoma veikla, laivybos pramonė, įskaitant žvejybos ir pramoginės laivybos sektorius, taip pat labai prisideda prie taršos, nes atliekos, įskaitant plastiką ir nebenaudojamus žvejybos įrankius, išmetamos tiesiai į jūrą;
- (19) Direktyvoje 2008/98/EB valstybės narės raginamos nutraukti šiukšlių susidarymą jūroje ir taip prisidėti siekiant Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslo vykdyti visų rūšių jūros taršos prevenciją ir gerokai sumažinti tokią taršą;

- (20) 2015 m. gruodžio 2 d. Komisijos komunikate „Uždaro ciklo kūrimas. ES žiedinės ekonomikos veiksmų planas“ pripažintas ypatingas vaidmuo, šioje srityje tekęs Direktyvai 2000/59/EB: ji turėjo padėti užtikrinti tinkamų šiukšlėms priimti skirtų įrenginių prieinamumą, garantuoti tinkamo lygio paskatas ir užtikrinti reikalavimo pristatyti atliekas į krante esančius įrenginius vykdymą;
- (21) vienas iš į jūrą išmetamų šiukšlių šaltinių yra atviroje jūroje esantys įrenginiai. Dėl tos priežasties valstybės narės turėtų, kai tinkama, patvirtinti priemones dėl atliekų pristatymo iš atviroje jūroje esančių įrenginių, veikiančių su jų vėliava arba (ir) veikiančių jų vandenyse, ir užtikrinti, kad būtų laikomasi atviroje jūroje esantiems įrenginiams taikomų griežtų išmetimo normų, nustatytų MARPOL konvencijoje;
- (22) vienas iš pagrindinių į jūrą patekusių šiukšlių šaltinių – atliekos, visų pirma plastiko atliekos iš upių, įskaitant vidaus vandenų laivų išmetamas atliekas. Todėl tiems laivams turėtų būti taikomos griežtos atliekų išmetimo ir pristatymo normos. Šiuo metu tas taisyklės nustato atitinkamos upių komisijos. Tačiau vidaus vandenų uostams taikoma Sąjungos atliekų teisė. Siekiant toliau dėti pastangas derinti Sąjungos vidaus vandenų srities teisės aktų sistemą, Komisijos prašoma įvertinti vidaus vandenų laivams taikomų atliekų išmetimo ir pristatymo normų Sąjungos tvarką, atsižvelgiant į 1996 m. rugsėjo 9 d. Konvenciją dėl atliekų, susidarančių vykdant laivybą Reinu ir vidaus vandenų keliais, surinkimo, pristatymo ir priėmimo (CDNI);

- (23) Tarybos reglamente (EB) Nr. 1224/2009¹ reikalaujama, kad Sąjungos žvejybos laivuose turi būti prarastiems įrankiams susigražinti skirta įranga. Praradus žvejybos įrankius laivo kapitonas turi stengtis kuo greičiau juos susigražinti. Jei prarastų įrankių neįmanoma susigražinti, žvejybos laivo kapitonas per 24 valandas turi apie tai informuoti vėliavos valstybės narės institucijas. Tuomet vėliavos valstybė narė turi informuoti pakrantės valstybės narės kompetentingą instituciją. Informacija apima žvejybos laivo išorinį identifikavimo numerį ir pavadinimą, prarastų žvejybos įrankių rūšį ir laivo poziciją, kai įrankiai buvo prarasti, taip pat priemones, kurių imtasi jiems susigražinti. Laivams, kurių bendrasis ilgis mažesnis nei 12 metrų, šio reikalavimo galima netaikyti. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1224/2009, pasiūlyme numatoma, kad apie prarastus įrankius žvejybos laivas turi pranešti naudodamas elektroninį laivo žurnalą, o valstybės narės turi rinkti ir registruoti informaciją bei, gavus prašymą, pateikti ją Komisijai. Tokiu būdu taip pat gali būti pranešama laikantis šios direktyvos surinkta ir atliekų pristatymo patvirtinimuose pateikiama informacija apie atsitiktinai sužvejotas atliekas;

¹ 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009, nustatantis Sąjungos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiantis reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinantys reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006 (OL L 343, 2009 12 22, p. 1).

- (24) pagal Tarptautinę konvenciją dėl laivuose naudojamų balastinių vandenų ir nuosėdų tvarkymo ir kontrolės, kurią IMO priėmė 2004 m. vasario 13 d., ir kuri įsigaliojo 2017 m. rugsėjo 8 d., visi laivai privalo laikytis IMO standartus atitinkančių balastinio vandens tvarkymo procedūrų, o balastinio vandens talpykloms valyti ir remontuoti paskirti uostai ir terminalai privalo suteikti reikiamus įrenginius nuosėdoms priimti;
- (25) uosto priėmimo įrenginys laikomas tinkamu, jeigu jis gali be nepagrįsto delsimo patenkinti paprastai uostu besinaudojančių laivų reikmes, kaip nurodyta ir IMO suvestinėse gairėse, ir IMO parengtose uosto atliekų priėmimo įrenginių tinkamumo užtikrinimo gairėse (Rezoliucija MEPC.83(44)). Tinkamumas susijęs su naudotojų poreikiams pritaikytomis įrenginio eksploatacinėmis sąlygomis ir aplinkosauginiu įrenginių valdymu pagal Sąjungos atliekų teisę. Kai kuriais atvejais gali būti sunku įvertinti, ar ne Sąjungos teritorijoje esantis uosto priėmimo įrenginys atitinka tokį standartą;

- (26) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1069/2009¹ reikalaujama, kad tarptautinėse transporto priemonėse susidarančios viešojo maitinimo atliekos, įskaitant į Sąjungos uostus įplaukiančių laivų atliekas, kurios galėjo turėti sąlytį su laive esančiais šalutiniais gyvūniniais produktais, būtų deginamos arba šalinamos užkasant patvirtintame sąvartyne. Kad šis reikalavimas nebūtų kliūtis rengtis pakartotinai naudoti ir perdirbti laivų atliekas, turėtų būti dedamos pastangos, laikantis IMO suvestinių gairių, geriau rūšiuoti atliekas, kad būtų išvengta galimos atliekų, pavyzdžiui, pakuočių atliekų, taršos;
- (27) kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 1069/2009 kartu su Komisijos reglamentu (ES) Nr. 142/2011², Sąjungos vidaus reisai nėra laikomi tarptautinių maršrutų reisiais, o tuose reisuose susidarančios viešojo maitinimo atliekos neprivalo būti sudegintos. Tačiau tokie Sąjungos vidaus reisai yra laikomi tarptautiniais reisiais pagal tarptautinės jūrų teisės aktus (MARPOL konvenciją ir Tarptautinę konvenciją dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS)). Siekiant užtikrinti Sąjungos teisės nuoseklumą, šioje direktyvoje apibrėžiant tarptautinėse transporto priemonėse susidarančių viešojo maitinimo atliekų aprėptį ir apdorojimą turėtų būti laikomasi Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 apibrėžčių, kartu su Reglamentu (ES) Nr. 142/2011;

¹ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, 2009 11 14, p. 1).

² 2011 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 142/2011, kuriuo įgyvendinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės, ir Tarybos direktyva 97/78/EB dėl tam tikrų mėginių ir priemonių, kuriems netaikomi veterinariniai tikrinimai pasienyje pagal tą direktyvą (OL L 54, 2011 2 26, p. 1).

- (28) siekiant užtikrinti uosto priėmimo įrenginių tinkamumą, svarbu, pasikonsultavus su visomis atitinkamomis šalimis, parengti atliekų priėmimo ir tvarkymo planą, jį įgyvendinti ir atlikti pakartotinį jo vertinimą. Dėl praktinių ir organizacinių priežasčių tame pačiame geografiniame regione esantys kaimyniniai uostai gali pageidauti parengti bendrą planą, kuriame nurodomi kiekvieno į tą planą patenkančio uosto turimi priėmimo įrenginiai ir nustatoma bendra administracinė sistema;
- (29) mažų nekomercinių uostų, pvz., švartavimosi krantinių ir prieplaukų, kuriais naudojasi nedaug laivų (tik pramoginių) arba kurie naudojami tik tam tikrą metų dalį, atveju gali būti problematiška priimti atliekų priėmimo ir tvarkymo planus ir stebėti, kaip jie vykdomi. Tų mažų uostų atliekos paprastai tvarkomos pagal komunalinių atliekų tvarkymo sistemą laikantis Direktyvoje 2008/98/EB išdėstytų principų. Siekiant neužkrauti vietos institucijoms pernelyg didelės naštos ir palengvinti atliekų tvarkymą tokiuose mažuose uostuose, turėtų pakakti, kad tokių uostų atliekos būtų įtrauktos į komunalinių atliekų srautą ir atitinkamai tvarkomos, kad uostas pateiktų uosto naudotojams informaciją apie atliekų priėmimą ir kad apie uostus, kuriems taikomos išimtys, būtų pranešta elektroninėje sistemoje ir taip užtikrintas minimalus stebėsenos lygis;

- (30) siekiant veiksmingai spręsti į jūrą patekusių šiukšlių problemą, labai svarbu užtikrinti tinkamo lygio paskatas pristatyti atliekas, visų pirma MARPOL konvencijos V priede apibrėžtas atliekas (toliau – atliekos pagal MARPOL V priedą), į uosto priėmimo įrenginius. Tai galima pasiekti taikant išlaidų padengimo sistemą, pagal kurią turi būti taikomas netiesioginis mokestis. Tas netiesioginis mokestis turėtų būti mokamas nepriklausomai nuo to, ar atliekos pristatomos, ir turėtų suteikti teisę pristatyti atliekas be jokių papildomų tiesioginių mokesčių. Tas netiesioginis mokestis taip pat turėtų būti taikomas žvejybos ir pramoginės laivybos sektoriui, atsižvelgiant į tai, kad jis prisideda prie šiukšlių patekimo į jūras. Tačiau jei laivas pristato išimtinį atliekų pagal MARPOL konvencijos V priedą, ypač eksploatavimo atliekų, kiekį, kuris viršija didžiausią atliekoms skirtą talpą, kaip nurodyta išankstinio pranešimo apie atliekų pristatymą formoje, turėtų būti galima imti papildomą tiesioginį mokestį, siekiant užtikrinti, kad išlaidos, susijusios su šio išimtinio atliekų kiekio priėmimu, nesudarytų neproporcingai didelės naštos uosto išlaidų padengimo sistemai. Tai galėtų būti taikoma ir tuo atveju, kai deklaruota atliekoms skirta talpa yra pernelyg ar nepagrįstai didelė;

- (31) tam tikrose valstybėse narėse buvo sukurtos sistemos, kurių paskirtis – padengti išlaidas, patirtas surenkant ir tvarkant krante atliekas, susidariusias dėl prarastų žvejybos įrankių, ar atsitiktinai sužvejotas atliekas, teikiant alternatyvų finansavimą, įskaitant šiukšlių žvejojimo programas. Tokios iniciatyvos turėtų būti sveikintinos, o valstybės narės turėtų būti skatinamos papildyti pagal šią direktyvą sukurtas išlaidų padengimo sistemas šiukšlių žvejojimo programomis, kad padengtų išlaidas, susijusias su atsitiktinai sužvejotomis atliekomis. Tokios išlaidų padengimo sistemos, grindžiamos 100 % netiesioginio mokesčio taikymu atliekoms pagal MARPOL V priedą, išskyrus krovinių likučius, neturėtų žvejybos uostų bendruomenių atgrasyti nuo dalyvavimo esamose atsitiktinai sužvejotų atliekų pristatymo sistemose;
- (32) laivams, kurių konstrukcija, įranga ir eksploatavimu užtikrinama, kad susidarytų kuo mažiau atliekų, laivo mokesčiai turėtų būti sumažinti laikantis tam tikrų kriterijų, kuriuos turi parengti Komisija pagal jai suteiktus įgyvendinimo įgaliojimus, laikantis IMO gairių dėl MARPOL konvencijos V priedo įgyvendinimo ir Tarptautinės standartizacijos organizacijos parengtų standartų. Atliekų kiekio mažinimas ir veiksmingas perdirbimas gali būti pasiektas pirmiausia veiksmingai rūšiuojant atliekas laive laikantis tų gairių ir standartų;
- (33) trumpųjų nuotolių laivybos sektoriaus veiklai būdingas dažnas įplaukimas į uostus, todėl taikant dabartinę atliekų pristatymo į uosto priėmimo įrenginius tvarką ji patiria nemažai išlaidų, nes turi mokėti mokestį kiekvieną kartą, kai įplaukia į uostą. Kartu šis plaukiojimas nėra pakankamai vykdomas pagal tvarkaraštį ir nėra pakankamai reguliarus, kad jam tuo pagrindu būtų galima taikyti mokėjimo ir atliekų pristatymo išimtį. Siekiant sumažinti šiam sektoriui tenkančią finansinę naštą, laivams turėtų būti taikomi diferencijuoti mokesčiai atsižvelgiant į eismo, kuriame jie dalyvauja, pobūdį;

- (34) terminale iškrautų krovinių likučiai lieka krovinių savininkų nuosavybė ir gali turėti ekonominę vertę. Dėl šios priežasties krovinių likučiai neturėtų būti įtraukti į išlaidų padengimo sistemas ir jiems netiesioginis mokestis neturėtų būti taikomas. Krovinių likučių pristatymo mokesčius turėtų sumokėti uosto priėmimo įrenginio naudotojas, kaip nurodyta suinteresuotųjų šalių sudarytuose sutartimi įformintuose susitarimuose arba kituose vietos susitarimuose. Krovinių likučiai taip pat apima naftingų arba nuodingų skystų krovinių likučius po valymo operacijų, kuriems taikomos MARPOL konvencijos I ir II prieduose nustatytos išmetimo normos ir kurie tam tikromis sąlygomis, kurios išdėstytos tuose prieduose, neprivalo būti pristatyti uoste, kad būtų išvengta bereikalingų laivų eksploatacinių išlaidų ir grūsčių uostuose;
- (35) valstybės narės turėtų skatinti pristatyti cisternų nuoplovų likučius, kuriuose yra didelės klampos patvarių plūduriuojančiųjų medžiagų, galbūt numatydamos tinkamas finansines paskatas;
- (36) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2017/352¹ nurodyta, kad uosto priėmimo įrenginių paslaugų teikimas yra į jo taikymo sritį patenkanti paslauga. Jame numatomos uosto paslaugų naudojimo apmokestinimo struktūrų skaidrumo, konsultacijų su uosto naudotojais ir skundų nagrinėjimo taisyklės. Ši direktyva yra platesnio pobūdžio, nei tame reglamente nustatyta sistema: joje nustatyti išsamesni uosto priėmimo įrenginiams, kurie priima laivų atliekas, skirtų išlaidų padengimo sistemų kūrimo ir taikymo, taip pat išlaidų struktūros skaidrumo reikalavimai;

¹ 2017 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/352, kuriuo nustatoma uosto paslaugų teikimo sistema ir bendros finansinio uostų skaidrumo taisyklės (OL L 57, 2017 3 3, p. 1).

- (37) svarbu ne tik numatyti paskatas pristatyti atliekas, bet ir veiksmingai užtikrinti, kad įpareigojimo pristatyti atliekas būtų laikomasi; taip pat turėtų būti taikomas rizika grindžiamas modelis, kurio atžvilgiu turėtų būti nustatytas rizika grindžiamas atrankos mechanizmas;
- (38) viena iš pagrindinių kliūčių, trukdančių veiksmingai užtikrinti, kad būtų laikomasi įpareigojimo privaloma tvarka pristatyti atliekas, yra tai, kad valstybės narės skirtingai aiškina ir taiko su pakankamu atliekoms sandėliuoti skirtos talpyklos tūriu susijusią išimtį. Kad šios išimties taikymas netrukdytų siekti pagrindinio šios direktyvos tikslo, ta išimtis, visų pirma su kitu įplaukimo uostu susijęs jos aspektas, turėtų būti patikslinta ir, vadovaujantis bendra metodika ir kriterijais, turėtų būti vienodai nustatomas pakankamas atliekoms skirtos talpyklos tūris. Tais atvejais, kai sunku nustatyti, ar ne Sąjungos teritorijoje esančiuose uostuose yra tinkami uosto priėmimo įrenginiai, būtina, kad kompetentinga institucija atidžiai apsvarstytų, ar taikyti išimtį;
- (39) reikia dar labiau suderinti pagal numatytą tvarkaraštį plaukiojantiems laivams, kurie dažnai ir reguliariai įplaukia į uostus, taikomą išimčių tvarką, visų pirma išaiškinti vartojamus terminus ir tų išimčių taikymo sąlygas. Atlikus REFIT vertinimą ir poveikio vertinimą nustatyta, kad dėl nesuderintų sąlygų ir išimčių taikymo laivai ir uostai patiria bereikalingą administracinę naštą;

- (40) stebėsenai ir vykdymo užtikrinimui palengvinti reikėtų taikyti elektroniniais pranešimais ir elektroniniu informacijos keitimusi grindžiamą sistemą. Šiuo tikslu reikėtų toliau plėtoti pagal Direktyvą 2000/59/EB sukurtą informavimo ir stebėsenos sistemą, kurios veikimas ir toliau turėtų būti grindžiamas esamomis elektroninėmis duomenų sistemomis, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/59/EB¹ nustatyta Sąjungos keitimosi laivybos informacija sistema (SafeSeaNet) ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/16/EB² nustatyta inspektavimo duomenų bazė (THETIS). Į tokią sistemą taip pat turėtų būti įtraukiama informacija apie skirtinguose uostuose esančius uosto priėmimo įrenginius;

¹ 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/59/EB, įdiegianti Bendrijos laivų eismo stebėsenos ir informacijos sistemą ir panaikinanti Tarybos direktyvą 93/75/EEB (OL L 208, 2002 8 5, p. 10).

² 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/16/EB dėl uosto valstybės kontrolės (OL L 131, 2009 5 28, p. 57).

- (41) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/65/ES¹ supaprastinamos ir suderinamos jūrų transportui taikomos administracinės procedūros, numatant labiau visuotinį elektroninį informacijos perdavimą ir racionalizuojant pranešimo formalumus. 2017 m. birželio 8 d. Tarybos išvadose patvirtintoje Valetos deklaracijoje dėl ES jūrų transporto politikos iki 2020 m. prioritetų Komisijos paprašyta po tos direktyvos peržiūros pasiūlyti tinkamus tolesnius veiksmus. Nuo 2017 m. spalio 25 d. iki 2018 m. sausio 18 d. Komisija vykdė viešąsias konsultacijas dėl laivams taikomų pranešimo formalumų. 2018 m. gegužės 17 d. Komisija pateikė Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymą dėl Reglamento, kuriuo nustatoma Europos jūrų sektoriaus vieno langelio aplinka ir panaikinama Direktyva 2010/65/ES;
- (42) MARPOL konvencijoje reikalaujama, kad Susitariančiosios Šalys nuolat atnaujintų informaciją apie savo uosto priėmimo įrenginius ir ją perduotų IMO. Šiuo tikslu IMO savo pasaulinėje integruotoje laivybos informacinėje sistemoje (GISIS) sukūrė Uosto priėmimo įrenginių duomenų bazę;

¹ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/65/ES dėl pranešimo formalumų, taikomų į valstybių narių uostus įplaukiantiems ir (arba) iš jų išplaukiantiems laivams, kuria panaikinama Direktyva 2002/6/EB (OL L 283, 2010 10 29, p. 1).

- (43) savo suvestinėse gairėse IMO numato galimybę pranešti apie įtariamo uosto priėmimo įrenginių netinkamumo atvejus. Pagal tą procedūrą laivas turėtų pranešti apie tokio netinkamumo atvejus vėliavos valstybės administracijai, o ji savo ruožtu turi informuoti IMO ir įvykio uosto valstybę. Uosto valstybė turėtų išnagrinėti pranešimą ir atitinkamai reaguoti, informuodama IMO ir pranešančiąją vėliavos valstybę. Šią informaciją apie įtariamo netinkamumo atvejus perduodant tiesiogiai į šioje direktyvoje numatytą informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemą, būtų sudaryta galimybė vėliau šią informaciją perduoti GISIS, o valstybės nares, joms vykdant vėliavos ir uosto valstybės funkcijas, atleisti nuo pareigos teikti pranešimus IMO;
- (44) Uosto priėmimo įrenginių pogrupio, kuris įsteigtas Europos tvarios laivybos forume ir į kurį suburti įvairūs taršos iš laivų ir laivų atliekų tvarkymo sričių ekspertai, darbas 2017 m. gruodžio mėn. buvo nutrauktas rengiantis pradėti tarpinstitucines derybas. Kadangi tas pogrupis suteikė Komisijai naudingų rekomendacijų ir ekspertinių žinių, būtų pageidautina sukurti panašią ekspertų grupę, įgaliotą keistis patirtimi, susijusia su šios direktyvos įgyvendinimu;
- (45) svarbu, kad visos valstybių narių nustatytos sankcijos būtų tinkamai įgyvendinamos ir būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;

- (46) norint sukurti saugų, efektyvų ir socialiniu požiūriu atsakingą jūrų sektorių, gebantį pritraukti kvalifikuotų darbuotojų ir visoje Europoje užtikrinti vienodas veiklos sąlygas, itin svarbu užtikrinti geras uosto priėmimo įrenginiuose dirbančio uosto personalo darbo sąlygas. Norint užtikrinti paslaugų kokybę ir darbuotojų apsaugą, labai svarbu rengti pradinį ir periodinį darbuotojų mokymą. Uostų direkcijos ir uostų priėmimo įrenginių direkcijos turėtų užtikrinti, kad visi darbuotojai dalyvautų reikiamame mokyme, kuriame įgytų jų darbui būtinų žinių, ypač daug dėmesio skiriant sveikatos ir saugos aspektams, susijusiems su pavojingųjų medžiagų tvarkymu, ir kad mokymo reikalavimai būtų reguliariai atnaujinami atsižvelgiant į technologinių inovacijų keliamus iššūkius;
- (47) Komisijai suteikti įgaliojimai įgyvendinti Direktyvą 2000/59/EB turėtų būti atnaujinti pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV);

- (48) pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šios direktyvos priedai ir nuorodos į tarptautinius dokumentus būtų iš dalies keičiami tiek, kiek reikia jiems suderinti su Sąjungos teise arba siekiant atsižvelgti į tarptautinio, visų pirma IMO, lygmens pokyčius; iš dalies keičiami šios direktyvos priedai, kai to reikia siekiant patobulinti ją nustatytą įgyvendinimo ir stebėsenos tvarką, visų pirma susijusių su veiksmingu pranešimu apie atliekas ir atliekų pristatymą, ir su tinkamu išimčių taikymu; taip pat išimtinėmis aplinkybėmis, Komisijai deramai pagrindus atitinkama analize ir siekiant išvengti didelio ir nepriimtino pavojaus jūros aplinkai, ši direktyva iš dalies keičiama tiek, kiek reikia tokiam pavojui išvengti, kad kai tai būtina, būtų išvengta tų tarptautinių dokumentų pakeitimų taikymo šios direktyvos tikslais. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros¹ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

¹ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

- (49) siekiant parengti pakankamo atliekoms skirto talpyklos tūrio apskaičiavimo metodiką; parengti bendrus kriterijus, pagal kuriuos sumažinto atliekų mokesčio taikymo tikslais pripažįstama, kad laivo konstrukcija, įranga ir eksploatavimas rodo, jog jame susidaro mažiau atliekų ir jos jame tvarkomos tvariai ir tausojant aplinką; apibrėžti duomenų apie atsitiktinai sužvejotų atliekų tūrį ir kiekį stebėsenos metodikas ir ataskaitų teikimo formą; apibrėžti išsamius Sąjungos rizika grindžiamo atrankos mechanizmo elementus, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011¹;
- (50) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. apsaugoti jūros aplinką nuo atliekų išmetimo į jūrą, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

¹ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (51) Sąjungai būdingi regioniniai uostų lygmens skirtumai, kaip matyti ir iš Komisijos atlikto teritorinio poveikio vertinimo. Uostų skirtumus lemia geografinė vietovė, dydis, administracinė struktūra ir nuosavybės forma, taip pat tai, kokio tipo laivai juose paprastai lankosi. Be to, atliekų tvarkymo sistemos atspindi savivaldybių lygmens ir atliekoms tvarkyti vėlesniais etapais skirtos infrastruktūros skirtumus;
- (52) SESV 349 straipsnyje reikalaujama, kad būtų skiriamas dėmesys Sąjungos atokiausių regionų – Gvadelupos, Prancūzijos Gvianos, Martinikos, Majoto, Reunjono, Sen Marteno, Azorų, Madeiros ir Kanarų salų – ypatumams. Norint užtikrinti uosto priėmimo įrenginių tinkamumą ir prieinamumą, gali būti tikslinga, kad valstybės narės suteiktų tų Sąjungos regionų uosto priėmimo įrenginių operatoriams ar uostų direkcijoms galimybę gauti regioninę veiklos pagalbą, kad būtų galima pašalinti tame straipsnyje nurodytų nuolatinių kliūčių poveikį. Valstybių narių tomis aplinkybėmis teikiama regioninei veiklos pagalbai netaikoma SESV 108 straipsnio 3 dalyje nustatyta informavimo pareiga, jei tuo metu, kai pagalba suteikiama, ji atitinka sąlygas, nustatytas Komisijos reglamentu (ES) Nr. 651/2014¹, priimtu pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98²;
- (53) todėl Direktyva 2000/59/EB turėtų būti panaikinta,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

¹ 2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius (OL L 187, 2014 6 26, p. 1).

² 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 994/98 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims (OL L 142, 1998 5 14, p. 1).

1 SKIRSNIS.

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva siekiama apsaugoti jūros aplinką nuo laivų, kurie naudojami Sąjungos uostais, išmetamų atliekų neigiamo poveikio ir kartu užtikrinti sklandžią jūrų laivybą, užtikrinant geresnį tinkamų uosto priėmimo įrenginių prieinamumą ir naudojimą bei užtikrinant geresnį atliekų pristatymą į tuos įrenginius.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) laivas – jūros aplinkoje eksploatuojamas bet kokio tipo jūrų laivas, įskaitant žvejybos laivus, pramoginius laivus, laivus su povandeniniais sparnais, laivus su oro pagalve, povandeninius laivus ir plūdriąsias plaukiojančias priemones;
- 2) MARPOL konvencija – naujausios redakcijos Tarptautinė konvencija dėl teršimo iš laivų prevencijos;

- 3) laivų atliekos – visos į MARPOL konvencijos I, II, IV, V ir VI priedų taikymo sritį patenkančios atliekos, įskaitant krovinių likučius, susidarančios eksploatuojant laivą arba atliekant pakrovimo, iškrovimo ir valymo operacijas, taip pat atsitiktinai sužvejotos atliekos;
- 4) atsitiktinai sužvejotos atliekos – per žvejybos operacijas tinklais surenkamos atliekos;
- 5) krovinių likučiai – laive esančios bet kokių krovinių medžiagų liekanos, likusios denyje arba laivo triume ar cisternose po pakrovimo ir iškrovimo, įskaitant pakrovos arba iškrovos perteklių arba išsiliejimą; tos liekanos gali būti šlapios, sausos ar patekusios į plovimo nuotekas ir neapima po šlavimo denyje likusių krovinio dulkių arba dulkių ant laivo išorės paviršių;
- 6) uosto priėmimo įrenginys – stacionarus, plūdrus arba mobilus įrenginys, galintis teikti laivų atliekų priėmimo paslaugas;
- 7) žvejybos laivas – bet koks žuvims arba kitiems gyviesiems jūrų ištekliams žvejoti pritaikytas arba komercinei jų žvejybai naudojamas laivas;
- 8) pramoginis laivas – bet kokio tipo ir bet koku būdu varomas sportui ar laisvalaikiui skirtas laivas, kurio korpusas yra 2,5 m ilgio arba ilgesnis ir kuris eksploatuojamas ne komerciniais tikslais;

- 9) uostas – vieta arba geografinė teritorija, paruošta tvarkomaisiais darbais ir įranga, iš esmės skirtais tam, kad būtų galima priimti laivus, įskaitant uosto jurisdikcijai priklausančią inkaravimo vietą;
- 10) pakankamas talpyklos tūris – pakankamas tūris atliekoms laikyti laive nuo jo išvykimo iš uosto iki įplaukimo į kitą uostą momento, įskaitant atliekas, kurios veikusiai susidarys reiso metu;
- 11) plaukiojimas pagal tvarkaraštį – pagal skelbiamą arba suplanuotą išvykimo į nustatytus uostus ir atvykimo į juos laiko sąrašą vykdoma laivyba arba periodiniai reisai, sudarantys pripažįstamą tvarkaraštį;
- 12) reguliarusis įplaukimas į uostą – nuolat pasikartojantis to paties laivo reisas tarp nustatytų uostų arba serija reisų iš to paties ir į tą patį uostą be tarpinių sustojimų kituose uostuose;
- 13) dažnas įplaukimas į uostą – laivo lankymasis tame pačiame uoste bent kartą per dvi savaites;
- 14) GISIS – IMO sukurta pasaulinė integruota laivybos informacinė sistema;
- 15) apdorojimas – naudojimo ar šalinimo operacijos, įskaitant parengiamuosius veiksmus prieš naudojimą ar šalinimą;

- 16) netiesioginis mokestis – mokestis, mokamas už uosto priėmimo įrenginių paslaugas, neatsižvelgiant į faktinį laivų atliekų pristatymą.

Laivų atliekos, nurodytos 3 punkte, laikomos atliekomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 1 punkte.

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma:

- a) visiems laivams, nepriklausomai nuo jų vėliavos, įplaukiantiems į valstybės narės uostą arba jame eksploatuojamiems, išskyrus laivus, dalyvaujančius teikiant uosto paslaugas Reglamento (ES) 2017/352 1 straipsnio 2 dalies prasme, ir išskyrus visus karo, karinio laivyno pagalbinis laivus ar kitus valstybei priklausančius ar valstybės eksploatuojamus laivus, kurie tuo metu naudojami tik nekomercinėms valstybės reikmėms;
- b) visiems valstybių narių uostams, kuriuose paprastai lankosi laivai, kuriems taikomas a punktas.

Šios direktyvos tikslais, siekiant nepagrįstai negaišinti laivų, valstybės narės gali nuspręsti 6, 7 ir 8 straipsnių taikymo tikslais uostų inkaravimo vietos nepriskirti savo uostams.

2. Valstybės narės imasi priemonių, kuriomis užtikrinama, kad, kai pagrįstai įmanoma, į šios direktyvos taikymo sritį nepatenkantys laivai savo atliekas pristatytų šią direktyvą atitinkančiu būdu.
3. Valstybės narės, kurios neturi nei uostų, nei su jų vėliava plaukiojančių laivų, kurie patenka į šios direktyvos taikymo sritį, gali nukrypti nuo šios direktyvos nuostatų, išskyrus šios dalies trečioje pastraipoje nustatytą pareigą.

Valstybės narės, kurios neturi uostų, kurie patenka į šios direktyvos taikymo sritį, gali nukrypti nuo šios direktyvos nuostatų, kurios taikomos tik uostams.

Valstybės narės, kurios ketina pasinaudoti šioje dalyje išdėstytomis nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, ne vėliau kaip ... [šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę diena] praneša Komisijai, ar tenkinamos atitinkamos sąlygos, o po to kasmet praneša Komisijai apie bet kokius tolesnius pokyčius. Kol tokios valstybės narės į savo nacionalinę teisę perkels ir įgyvendins šią direktyvą, jos negali turėti uostų, kurie patenka į šios direktyvos taikymo sritį, ir negali leisti laivams, įskaitant plaukiojančias priemones, kurios patenka į šios direktyvos taikymo sritį, plaukioti su jų vėliava.

2 SKIRSNIS.

TINKAMŲ UOSTO PRIĖMIMO ĮRENGINIŲ PASLAUGŲ TEIKIMAS

4 straipsnis

Uosto priėmimo įrenginiai

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų prieinami uosto priėmimo įrenginiai, tinkami uostu paprastai besinaudojančių laivų poreikiams patenkinti nepagrįstai negaišinant laivų.
2. Valstybės narės užtikrina, kad:
 - a) uosto priėmimo įrenginiai būtų pajėgūs iš tuo uostu paprastai besinaudojančių laivų priimti reikiamą kiekį atitinkamų rūšių atliekų, atsižvelgiant į:
 - i) uosto naudotojų veiklos reikmes,
 - ii) to uosto dydį ir geografinę padėtį,
 - iii) į tą uostą įplaukiančių laivų tipus ir
 - iv) 9 straipsnyje numatytas išimtis;
 - b) siekiant nepagrįstai negaišinti laivų, su uosto priėmimo įrenginių naudojimu susiję formalumai ir praktinė tvarka būtų paprasti ir greitai įvykdomi;

- c) už pristatymą imami mokesčiai neatgrasytų laivų nuo naudojimosi uosto priėmimo įrenginiais ir
- d) naudojant uosto priėmimo įrenginius laivų atliekas būtų galima tvarkyti tausojant aplinką pagal Direktyvą 2008/98/EB ir kitą atitinkamą Sąjungos ir nacionalinę atliekų teisę.

Pirmos pastraipos d punkto taikymo tikslais valstybės narės užtikrina, kad uostuose laivų atliekos būtų surenkamos jas rūšiuojant, kad būtų lengviau jas pakartotinai naudoti ir perdirbti, kaip reikalaujama pagal Sąjungos atliekų teisę, visų pirma pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/66/EB¹, Direktyvą 2008/98/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/19/ES². Siekiant palengvinti šį procesą, uosto priėmimo įrenginiuose gali būti surenkamos atskiros atliekų frakcijos taikant MARPOL konvencijoje apibrėžtas atliekų kategorijas, atsižvelgiant į joje nustatytas gaires.

Pirmos pastraipos d punktas taikomas nedarant poveikio Reglamentu (EB) Nr. 1069/2009 nustatytiems griežtesniems reikalavimams dėl tarptautinio transporto priemonėse susidarančių viešojo maitinimo atliekų tvarkymo.

¹ 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo (tekstas svarbus EEE) (OL L 266, 2006 9 26, p. 1).

² 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 197, 2012 7 24, p. 38).

3. Valstybės narės, vykdydamos vėliavos valstybės funkcijas, naudoja IMO formas ir procedūras, kad praneštų IMO ir uosto valstybės institucijoms apie įtariamo uosto priėmimo įrenginių netinkamumo atvejus.

Valstybės narės, vykdydamos uosto valstybės funkcijas, tiria visus praneštus įtariamo netinkamumo atvejus ir naudoja IMO formas ir procedūras, kad praneštų IMO ir pranešančiajai vėliavos valstybei apie tyrimo rezultatus.

4. Atitinkamos uostų direkcijos arba, jei jų nėra, atitinkamos institucijos užtikrina, kad atliekų pristatymo ar priėmimo operacijos būtų vykdomos laikantis pakankamų saugos priemonių, siekiant uostuose, kuriems taikoma ši direktyva, išvengti rizikos žmonėms ir aplinkai.
5. Valstybės narės užtikrina, kad visi su laivų atliekų pristatymu ar priėmimu susiję subjektai galėtų reikalauti atlyginti dėl nepagrįstos gaišaties patirtą žalą.

5 straipsnis

Atliekų priėmimo ir tvarkymo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad po konsultacijų su atitinkamais subjektais, įskaitant visų pirma uosto naudotojus ar jų atstovus ir, kai tikslinga, vietos kompetentingas institucijas, uosto priėmimo įrenginių operatorius, organizacijas, vykdančias didesnės gamintojo atsakomybės pareigas, ir pilietinės visuomenės atstovus, kiekviename uoste būtų parengiamas ir įgyvendinamas tinkamas atliekų priėmimo ir tvarkymo planas. Tos konsultacijos turėtų būti rengiamos ir pirminio atliekų priėmimo ir tvarkymo plano rengimo etapu, ir jį priėmus, visų pirma įvykus reikšmingiems pokyčiams, susijusiems su 4, 6 ir 7 straipsniuose nustatytais reikalavimais.

Išsamūs atliekų priėmimo ir tvarkymo plano rengimo reikalavimai nustatyti 1 priede.

2. Valstybės narės užtikrina, kad atliekų priėmimo ir tvarkymo planuose pateikta toliau nurodyta informacija apie tinkamų uosto priėmimo įrenginių buvimą jų uostuose ir išlaidų struktūrą būtų aiškiai pateikiama laivų operatoriams, viešai skelbiama ir lengvai prieinama valstybės narės, kurioje yra uostas, oficialiąja kalba ir, kai aktualu, tarptautiniu mastu vartojama kalba:
 - a) kiekvienai prieplaukai priskirtų uosto priėmimo įrenginių vieta ir, kai aktualu, jų darbo valandos;

- b) laivų atliekų, kurios paprastai tvarkomos uoste, sąrašas;
- c) ryšių punktų, uosto priėmimo įrenginių operatorių ir teikiamų paslaugų sąrašas;
- d) atliekų pristatymo tvarkos aprašas;
- e) išlaidų padengimo sistemos aprašas, įskaitant atliekų tvarkymo sistemas ir lėšas, kaip nurodyta 4 priede, kai taikytina.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta informacija taip pat pateikiama elektroniniu būdu ir nuolat atnaujinama 13 straipsnyje nurodytoje informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemos dalyje.

- 3. Tais atvejais, kai tai būtina efektyvumui užtikrinti, atliekų priėmimo ir tvarkymo planus gali kartu rengti du ar daugiau kaimyninių to paties geografinio regiono uostų, kai kiekvienas uostas dalyvauja tinkamai, su sąlyga, kad nurodomi su uosto priėmimo įrenginiais susiję kiekvieno uosto poreikiai ir informacija apie įrenginių prieinamumą.
- 4. Valstybės narės vertina ir tvirtina atliekų priėmimo ir tvarkymo planą bei užtikrina, kad bent kas penkerius metus nuo to plano patvirtinimo ar pakartotinio patvirtinimo ir įvykus reikšmingiems uosto veiklos pokyčiams planas būtų tvirtinamas iš naujo. Tie pokyčiai gali apimti struktūrinius eismo į uostą pokyčius, naujos infrastruktūros kūrimą, uosto priėmimo įrenginių poreikio, tų įrenginių paslaugų teikimo pokyčius ir naujus atliekų apdorojimo laive metodus.

Valstybės narės stebi, kaip uostas įgyvendina atliekų priėmimo ir tvarkymo planą. Jei per pirmoje pastraipoje nurodytą penkerių metų laikotarpį neįvyksta reikšmingų pokyčių, pakartotinai gali būti patvirtinami jau turimi planai.

5. Mažiems nekomerciniams uostams, kuriems būdingas retas ar nedidelės apimtys tik pramoginių laivų eismas, gali būti netaikomi 1–4 straipsniai, jei jų uosto priėmimo įrenginiai yra integruoti į atliekų tvarkymo sistemą, kurią valdo atitinkama savivaldybė arba kuri valdoma jos vardu, o valstybės narės, kuriose yra tie uostai yra, užtikrina, kad tų uostų naudotojams būtų pateikiama informacija apie atliekų tvarkymo sistemą.

Valstybės narės, kuriose yra tokie uostai, elektroniniu būdu praneša tų uostų pavadinimą ir jų buvimo vietą 13 straipsnyje nurodytoje informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemos dalyje.

3 SKIRSNIS

LAIVŲ ATLIEKŲ PRISTATYMAS

6 straipsnis

Išankstinis pranešimas apie atliekas

1. Į Sąjungos uostą plaukiančio laivo, kuriam taikoma Direktyva 2002/59/EB, operatorius, agentas ar kapitonas teisingai ir tiksliai užpildo šios direktyvos 2 priede pateiktą formą (toliau – išankstinis pranešimas apie atliekas) ir visą joje esančią informaciją perduoda valstybės narės, kurioje yra tas uostas, tuo tikslu paskirtai institucijai arba įstaigai:
 - a) bent prieš 24 valandas iki atplaukimo, jeigu įplaukimo uostas yra žinomas,
 - b) kai tik įplaukimo uostas tampa žinomas, jeigu ta informacija tapo prieinama iki atplaukimo į uostą likus mažiau kaip 24 valandoms, arba
 - c) ne vėliau kaip išvykstant iš ankstesnio uosto, jeigu reisas trunka mažiau kaip 24 valandas.
2. Išankstinio pranešimo apie atliekas informacija elektroniniu būdu pateikiama šios direktyvos 13 straipsnyje nurodytoje informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemos dalyje, laikantis direktyvų 2002/59/EB ir 2010/65/ES.

3. Išankstinio pranešimo apie atliekas informacija laikoma laive, pageidautina elektronine forma, bent iki įplaukimo į kitą uostą ir gavus prašymą pateikiama atitinkamoms valstybių narių institucijoms.
4. Valstybės narės užtikrina, kad pagal šį straipsnį perduota informacija būtų nedelsiant išnagrinėta ir perduota atitinkamoms vykdymo užtikrinimo institucijoms.

7 straipsnis

Laivų atliekų pristatymas

1. Į Sąjungos uostą įplaukiančio laivo kapitonas, laikydamasis MARPOL konvencijoje nustatytų atitinkamų išmetimo normų, prieš laivui išplaukiant iš to uosto pristato visas jame esančias atliekas į uosto priėmimo įrenginį.
2. Atliekas pristačius, uosto priėmimo įrenginio operatorius arba uosto, į kurį atliekos pristatytos, direkcija teisingai ir tiksliai užpildo 3 priede pateiktą formą (toliau –atliekų pristatymo patvirtinimas) ir atliekų pristatymo patvirtinimą išduoda bei nepagrįstai nedelsdami pateikia laivo kapitonui.

Pirmoje pastraipoje išdėstyti reikalavimai netaikomi mažiems uostams, kurių įrenginių neaptarnauja personalas, arba atokiose vietose esantiems uostams, jei valstybė narė, kurioje yra tokie uostai, tų uostų pavadinimą ir buvimo vietą elektroniniu būdu pranešė 13 straipsnyje nurodytoje informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemos dalyje.

3. Laivo, kuris patenka į Direktyvos 2002/59/EB taikymo sritį, operatorius, agentas ar kapitonas, laikydamasis direktyvų 2002/59/EB ir 2010/65/ES, atliekų pristatymo patvirtinime nurodytą informaciją iki išvykimo arba iškart, kai gauna atliekų pristatymo patvirtinimą, elektroniniu būdu pateikia šios direktyvos 13 straipsnyje nurodytoje informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemos dalyje.

Atliekų pristatymo patvirtinime pateikta informacija, kai aktualu, laikoma laive bent dvejus metus kartu su atitinkamu Naftos operacijų registracijos žurnalu, Krovinio operacijų registracijos žurnalu, Šiukšlių šalinimo apskaitos žurnalu arba Šiukšlių tvarkymo planu ir gavus prašymą pateikiama valstybių narių institucijoms.

4. Nedarant poveikio 1 daliai, laivas gali plaukti į kitą įplaukimo uostą nepristatęs atliekų, jei:
- a) iš pagal 2 ir 3 priedus pateiktos informacijos akivaizdu, kad atliekoms skirtas talpyklos tūris yra pakankamas visoms susidariusioms ir laivui plaukiant numatytu reisui iki kito įplaukimo uosto susidarysiančioms atliekoms kaupti;
 - b) iš informacijos, turimos laivuose, kurie nepatenka į Direktyvos 2002/59/EB taikymo sritį, akivaizdu, kad atliekoms skirtas talpyklos tūris yra pakankamas visoms susidariusioms ir laivui plaukiant numatytu reisui iki kito įplaukimo uosto susidarysiančioms atliekoms kaupti; arba

- c) laivas įplaukia į inkaravimo vietą tik trumpesniam laikui nei 24 valandos arba nepalankiomis oro sąlygomis, išskyrus atvejus, kai tokia teritorija nepriskiriama uostui pagal 3 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

Siekiant užtikrinti vienodas pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytas išimties taikymo sąlygas, Komisija priima įgyvendinimo aktus, skirtus nustatyti pakankamo atliekoms skirtos talpyklos tūrio apskaičiavimo metodus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 20 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

- 5. Valstybė narė reikalauja, kad laivas iki išvykimo pristatytų visas savo atliekas, jei:
 - a) remiantis turima informacija, įskaitant informaciją, kuri yra elektroniniu būdu prieinamoje 13 straipsnyje nurodytoje informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemos dalyje arba GISIS, nėra galimybės nustatyti, ar kitame įplaukimo uoste yra tinkami uosto priėmimo įrenginiai;
 - b) nežinomas kitas įplaukimo uostas.
- 6. 4 dalis taikoma nedarant poveikio laivams taikomiems griežtesniems reikalavimams, priimtiems pagal tarptautinę teisę.

8 straipsnis
Išlaidų padengimo sistemos

1. Valstybės narės užtikrina, kad uosto priėmimo įrenginių, kurie skirti laivų atliekoms, išskyrus krovinių likučius, priimti ir apdoroti, eksploataavimo išlaidos būtų padengiamos surenkant iš laivų mokesčius. Tas išlaidas sudaro 4 priede nurodyti elementai.
2. Išlaidų padengimo sistemos neturi būti paskata laivams išmesti savo atliekas į jūrą. Šiuo tikslu valstybės narės taiko visus šiuos išlaidų padengimo sistemų kūrimo ir taikymo principus:
 - a) laivai moka netiesioginį mokestį, neatsižvelgiant į tai, ar į uosto priėmimo įrenginius pristatomos atliekos;
 - b) renkant netiesioginį mokestį padengiamos:
 - i) netiesioginės administracinės išlaidos;
 - ii) reikšminga 4 priede nurodytų tiesioginių eksploatacinių išlaidų dalis, kuri turi sudaryti bent 30 % visų faktinio atliekų pristatymo ankstesniais metais tiesioginių išlaidų; su galimybe taip pat atsižvelgti į išlaidas, susijusias su numatomu eismo apimties padidėjimu ateinančiais metais;

- c) siekiant suteikti kuo daugiau paskatų pristatyti atliekas pagal MARPOL V priedą, išskyrus krovinių likučius, už tokias atliekas neimamas tiesioginis mokestis, kad būtų užtikrinta teisė pristatyti atliekas be jokių papildomų mokesčių, grindžiamų pristatomų atliekų kiekiu, išskyrus atvejus, kai pristatomų atliekų kiekis viršija didžiausią atliekoms skirtos talpyklos tūrį, kaip nurodyta šios direktyvos 2 priede pateiktoje formoje; ši tvarka taikoma ir atsitiktinai sužvejojoms atliekoms, įskaitant teisę jas pristatyti;
- d) siekdamos išvengti, kad atsitiktinai sužvejotų atliekų rinkimo ir apdorojimo išlaidų patirtų tik uosto naudotojai, valstybės narės, kai tikslinga, padengia tas išlaidas iš pajamų, gautų naudojant alternatyvias finansavimo sistemas, įskaitant atliekų tvarkymo sistemas ir turimą Sąjungos, nacionalinę ar regioninę finansavimą;
- e) kad būtų skatinama pristatyti cisternų nuoplovų likučius, kuriuose yra didelės klampos patvarių plūduriuojančiųjų medžiagų, valstybės narės gali numatyti tinkamas finansines paskatas jas pristatyti;
- f) į netiesioginį mokestį neturi būti įtraukiamos išmetamųjų dujų valymo sistemų atliekos, nes su jomis susijusios išlaidos padengiamos atsižvelgiant į pristatytų atliekų rūšis ir kiekius.

3. Išlaidų dalis, kurios nepadengia netiesioginis mokestis (jei tokia dalis yra), padengiama atsižvelgiant į faktiškai laivo pristatytų atliekų rūšis ir kiekius.

4. Mokesčius galima skirstyti pagal šiuos elementus:
- a) laivo kategoriją, tipą ir dydį;
 - b) paslaugų laivams teikimą pasibaigus įprastoms uosto darbo valandoms arba
 - c) atliekų pavojingumą.
5. Mokesčiai sumažinami atsižvelgiant į:
- a) prekybos, kurią laivas vykdo, rūšį, visų pirma kai laivas vykdo trumpųjų nuotolių jūrų laivybos veiklą;
 - b) laivo konstrukciją, įrangą ir eksploatavimą, rodančius, kad laive susidaro mažiau atliekų ir jos jame tvarkomos tvariai ir tausojant aplinką.

Ne vėliau kaip ... [12 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] Komisija priima įgyvendinimo aktus, skirtus apibrėžti kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, ar laivas atitinka pirmos pastraipos b punkte nustatytus su atliekų tvarkymu laive susijusius reikalavimus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 20 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Siekiant užtikrinti, kad mokesčiai būtų sąžiningi, skaidrūs, lengvai atpažįstami, nediskriminaciniai ir atitiktų teikiamų ir, kai tikslinga, panaudotų įrenginių ir paslaugų išlaidas, uosto naudotojai valstybės narės, kurioje yra uostas, oficialiąja kalba ir, kai aktualu, tarptautiniu mastu vartojama kalba, atliekų priėmimo ir tvarkymo planuose informuojami apie mokesčių dydį ir jų apskaičiavimo pagrindą.
7. Valstybės narės užtikrina, kad būtų renkami stebėsenos duomenys apie atsitiktinai sužvejotų atliekų tūrį ir kiekį, ir teikia ataskaitas apie tokius stebėsenos duomenis Komisijai. Remdamasi tais stebėsenos duomenimis, Komisija ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 31 d., o vėliau – kas dvejus metus paskelbia ataskaitą.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, skirtus nustatyti stebėsenos duomenims taikomą metodiką ir jų pateikimo formą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 20 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

9 straipsnis

Išimtys

1. Valstybės narės į jų uostus įplaukiančiam laivui gali netaikyti 6 straipsnyje, 7 straipsnio 1 dalyje ir 8 straipsnyje nustatytų pareigų (toliau – išimtis), jei yra pakankamai įrodymų, kad tenkinamos šios sąlygos:
 - a) laivas plaukioja pagal tvarkaraštį ir dažnai bei reguliariai įplaukia į uostus;

- b) esama susitarimo, kuriuo užtikrinama, kad atliekos būtų pristatomos ir mokesčiai sumokami viename iš laivo maršruto uostų:
 - i) kurio buvimą įrodo pasirašyta sutartis su uostu arba atliekų tvarkymo paslaugų teikėju ir atliekų pristatymo patvirtinimai;
 - ii) apie kurį pranešta visiems laivo maršruto uostams ir
 - iii) kuriam pritaria uostas, kuriame vykdomas pristatymas ir mokėjimas, kuris gali būti Sąjungos uostas arba kitas uostas, kuriame, kaip nustatyta remiantis informacija, elektroniniu būdu pateikta tai 13 straipsnyje nurodytos informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemos daliai ir GISIS, yra tinkami įrenginiai;
 - c) išimtis nedaro neigiamo poveikio saugiai laivybai, sveikatai, gyvenimo ar darbo laive sąlygoms arba jūros aplinkai.
2. Jeigu išimtis suteikiama, valstybė narė, kurioje yra uostas, išduoda išimties liudijimą, parengtą remiantis 5 priede pateikta forma, kuriuo patvirtinama, kad laivas atitinka būtinas išimties taikymo sąlygas bei reikalavimus, ir kuriame nurodomas išimties taikymo laikotarpis.

3. Valstybės narės išimties liudijime pateiktą informaciją elektroniniu būdu pateikia toje 13 straipsnyje nurodytos informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemos dalyje.
4. Valstybės narės užtikrina veiksmingą galiojančių jų uostus lankantiems laivams, kuriems suteikta išimtis, skirtų pristatymo ir mokėjimo susitarimų stebėseną ir vykdymo kontrolę.
5. Nepaisant suteiktos išimties, laivas negali plaukti į kitą įplaukimo uostą, jei atliekoms skirtos talpyklos tūris yra nepakankamas visoms susidariusioms ir laivui plaukiant numatytu reisui iki kito įplaukimo uosto susidarysiančioms atliekoms kaupti.

4 SKIRSNIS.

VYKDYMO UŽTIKRINIMAS

10 straipsnis

Inspektavimas

Valstybės narės užtikrina, kad būtų galima atlikti kiekvieno laivo inspektavimą, įskaitant inspektavimą atsitiktine tvarka, ir taip patikrinti, ar jis atitinka šios direktyvos reikalavimus.

11 straipsnis
Įsipareigojimai dėl inspektavimo

1. Kiekviena valstybė narė atlieka į jos uostus įplaukiančių laivų, kurie sudaro bent 15 % į jos uostus per metus atplaukiančių atskirų laivų bendro skaičiaus, inspektavimą.

Į valstybę narę atplaukiančių atskirų laivų bendras skaičius apskaičiuojamas kaip per ankstesnius trejus metus atplaukusių atskirų laivų, kaip pranešta per tą 13 straipsnyje nurodytos informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemos dalį, vidurkis.

2. Valstybės narės laikosi šio straipsnio 1 dalies reikalavimo atrinkdamos laivus pagal Sąjungos rizika grindžiamą atrankos mechanizmą.

Siekiant užtikrinti inspektavimų suderinimą ir numatyti vienodas laivų atrankos inspektavimui sąlygas, Komisijai priima įgyvendinimo aktus, skirtus apibrėžti išsamius Sąjungos rizika grindžiamo atrankos mechanizmo elementus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 20 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Valstybės narės nustato laivų, kuriems netaikoma Direktyva 2002/59/EB, inspektavimo tvarką, kad užtikrintų, kiek tai praktiškai įmanoma, šios direktyvos laikymąsi.

Nustatydamos tą tvarką valstybės narės gali atsižvelgti į Sąjungos rizika grindžiamą atrankos mechanizmą, nurodytą 2 dalyje.

4. Jei inspektavimo rezultatai valstybės narės atitinkamos institucijos netenkina, ji, nedarant poveikio 16 straipsnyje nurodytų sankcijų taikymui, užtikrina, kad laivas neišplauktų iš uosto kol nepristato savo atliekų į uosto priėmimo įrenginį, kaip numatyta 7 straipsnyje.

12 straipsnis

Informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistema

Šios direktyvos įgyvendinimui ir vykdymo užtikrinimui palengvinti valstybės narės pagal 13 ir 14 straipsnius teikia viena kitai elektroninius pranešimus ir keičiasi informacija.

13 straipsnis

Pranešimų teikimas ir keitimasis informacija

1. Pranešimų teikimas ir keitimasis informacija grindžiami Sąjungos keitimosi jūrų laivybos informacija sistema (SafeSeaNet), nurodyta Direktyvos 2002/59/EB 22a straipsnio 3 dalyje ir III priede.
2. Valstybės narės užtikrina, kad, laikantis Direktyvos 2010/65/ES, elektroniniu būdu per pagrįstą laikotarpį būtų pateikiama ši informacija:
 - a) informacija apie faktinį kiekvieno į Sąjungos uostą įplaukiančio laivo, kuriam taikoma Direktyva 2002/59/EB, atvykimo ir išvykimo laiką, taip pat atitinkamo uosto identifikatorius;
 - b) 2 priede nustatytame išankstiniame pranešime apie atliekas nurodyta informacija;
 - c) 3 priede nustatytame atliekų pristatymo patvirtinime nurodyta informacija;
 - d) 5 priede nustatytame išimties liudijime nurodyta informacija.
3. Valstybės narės užtikrina, kad 5 straipsnio 2 dalyje išvardyta informacija būtų elektroniniu būdu prieinama per SafeSeaNet.

14 straipsnis

Inspektavimo rezultatų registravimas

1. Komisija sukuria, tvarko ir atnaušina inspektavimo duomenų bazę, prie kurios prijungiamos visos valstybės narės ir kurioje laikoma visa šioje direktyvoje numatyta inspektavimo sistemai įgyvendinti reikalinga informacija (toliau – inspektavimo duomenų bazė). Ši inspektavimo duomenų bazė grindžiama Direktyvos 2009/16/EB 24 straipsnyje nurodyta inspektavimo duomenų baze ir turės panašias funkcijas kaip minėtoji duomenų bazė.
2. Valstybės narės užtikrina, kad informacija, susijusi su pagal šią direktyvą vykdomu inspektavimu, įskaitant informaciją apie reikalavimų nesilaikymo atvejus ir išduotus draudimus išplaukti, būtų nedelsiant įkelta į inspektavimo duomenų bazę, kai tik:
 - a) parengiama inspektavimo ataskaita;
 - b) atšaukiamas draudimas išplaukti ar
 - c) suteikiama išimtis.
3. Komisija užtikrina, kad iš inspektavimo duomenų bazės šios direktyvos įgyvendinimo stebėsenos tikslais būtų įmanoma atsisiųsti bet kokius valstybių narių pateiktus atitinkamus duomenis.

Komisija taip pat užtikrina, kad inspektavimo duomenų bazėje būtų teikiama informacija, reikalinga Sąjungos rizika grindžiamam atrankos mechanizmui, nurodytam 11 straipsnio 2 dalyje.

Šios direktyvos įgyvendinimo stebėjimo tikslais Komisija reguliariai peržiūri inspektavimo duomenų bazę ir atkreipia dėmesį į visas abejones dėl to, ar direktyva visapusiškai įgyvendinama, kad galėtų paraginti imtis taisomųjų veiksmų.

4. Valstybės narės turi turėti nuolatinę prieigą prie užregistruotos informacijos inspektavimo duomenų bazėje.

15 straipsnis

Personalo mokymas

Uostų direkcijos ir uostų priėmimo įrenginių direkcijos užtikrina, kad visi darbuotojai dalyvautų reikiamame mokyme, kuriame įgytų jų darbui tvarkant atliekas būtinų žinių, ypač daug dėmesio skiriant sveikatos ir saugos aspektams, susijusiems su pavojingųjų medžiagų tvarkymu, ir kad mokymo reikalavimai būtų reguliariai atnaujinami atsižvelgiant į technologinių inovacijų uždavinius.

16 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

5 SKIRSNIS.

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis

Dalijimasis patirtimi

Komisija organizuoja valstybių narių nacionalinių institucijų ir ekspertų, įskaitant privačiojo sektoriaus, pilietinės visuomenės ir profesinių sąjungų ekspertus, keitimąsi šios direktyvos taikymo Sąjungos uostuose patirtimi.

18 straipsnis

Pakeitimų tvarka

1. Komisijai pagal 19 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant iš dalies pakeisti šios direktyvos priedus ir šioje direktyvoje esančias nuorodas į IMO dokumentus tiek, kiek tai būtina jų derėjimui su Sąjungos teise užtikrinti arba siekiant atsižvelgti į tarptautinius pokyčius, visų pirma IMO.

2. Komisijai pagal 19 straipsnį taip pat suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant iš dalies pakeisti priedus, kai tai būtina siekiant patobulinti šia direktyva nustatytą įgyvendinimo ir stebėsenos tvarką, visų pirma 6, 7 ir 9 straipsniuose nustatytą tvarką, ir taip užtikrinti, kad pranešimas apie atliekas ir atliekų pristatymas būtų veiksmingi ir kad išimtys būtų taikomos tinkamai.
3. Išimtinėmis aplinkybėmis, jei tai tinkamai pagrįsta atitinkama Komisijos atlikta analize ir siekiant išvengti didelės ir nepriimtinos grėsmės jūros aplinkai, Komisijai pagal 19 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais ši direktyva būtų iš dalies pakeista tiek, kiek to reikia tokiai grėsmei išvengti, siekiant šios direktyvos taikymo tikslais netaikyti MARPOL konvencijos pakeitimo.
4. Šiame straipsnyje numatyti deleguotieji aktai priimami likus bent trimis mėnesiams iki tarptautiniu mastu nustatyto MARPOL konvencijos pakeitimo nebylaus priėmimo laikotarpio pabaigos arba numatytos to pakeitimo įsigaliojimo dienos.

Laikotarpiu iki tokių deleguotųjų aktų įsigaliojimo valstybės narės susilaiko nuo bet kokios iniciatyvos, kuria siekiama tą pakeitimą įtraukti į nacionalinę teisę arba kuria siekiama taikyti atitinkamo tarptautinio dokumento pakeitimą.

19 straipsnis
Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.
2. 18 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo ... [šios direktyvos įsigaliojimo diena]. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Delegotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 18 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 18 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

20 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetas (COSS), įsteigtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2099/2002.¹ Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

¹ 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2099/2002, įsteigiantis Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetą (COSS) ir iš dalies keičiantis saugios laivybos ir teršimo iš laivų prevencijos reglamentus (OL L 324, 2002 11 29, p. 1).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

21 straipsnis

Direktyvos 2010/65/ES pakeitimas

Direktyvos 2010/65/ES priedo A punkto 4 papunktis pakeičiamas taip:

„4. Pranešimas apie laivų atliekas, įskaitant likučius

... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/... dėl uosto priėmimo įrenginių, į kuriuos pristatomos laivų atliekos (OL L ...) 6, 7 ir 9 straipsniai.⁺“.

22 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2000/59/EB panaikinama.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

⁺ OL: prašom įrašyti dokumente PE-CONS 85/18 (2018/0012(COD)) esančios direktyvos datą, numerį ir paskelbimo informaciją.

23 straipsnis

Peržiūra

1. Komisija įvertina šią direktyvą ir ne vėliau kaip... [septyneri metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] to vertinimo rezultatus pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai. Vertinime taip pat pateikiama išsami atliekų prevencijos ir tvarkymo laivuose geriausios praktikos ataskaita.
2. Įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1625¹, atėjus laikui atlikti kitą Europos jūrų saugumo agentūros (EMSA) įgaliojimų peržiūrą, Komisija taip pat įvertina, ar reikėtų EMSA suteikti papildomą kompetenciją šios direktyvos vykdymui užtikrinti.

24 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad būtų laikomasi šios direktyvos ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos]. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

¹ 2016 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1625, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1406/2002, įsteigiantis Europos jūrų saugumo agentūrą (OL L 251, 2016 9 16, p. 77).

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

25 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

26 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta ...

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

1 PRIEDAS

ATLIEKŲ PRIĖMIMO IR TVARKYMO PLANAMS KELIAMO REIKALAVIMAI

Atliekų priėmimo ir tvarkymo planai turi būti taikomi paprastai uoste besilankančiuose laivuose susidarančioms visų tipų atliekoms ir turi būti rengiami atsižvelgiant į uosto dydį ir į tą uostą įplaukiančių laivų tipus.

Į atliekų priėmimo ir tvarkymo planus turi būti įtraukti šie elementai:

- a) poreikių uosto priėmimo įrenginių atžvilgiu vertinimas, atsižvelgiant į paprastai uoste besilankančių laivų reikmes;
- b) uosto priėmimo įrenginių tipo ir talpos aprašymas;
- c) laivų atliekų priėmimo ir surinkimo tvarkos aprašymas;
- d) išlaidų padengimo sistemos aprašymas;
- e) pranešimų apie įtariamą uosto priėmimo įrenginių netinkamumą tvarkos aprašymas;
- f) testinių konsultacijų su uosto naudotojais, atliekų tvarkymo paslaugų tiekėjais, terminalų operatoriais ir kitomis suinteresuotosiomis šalimis tvarkos aprašymas ir
- g) iš laivų priimtų ir įrenginiuose tvarkomų atliekų rūšių ir kiekių apžvalga.

Į atliekų priėmimo ir tvarkymo planus gali būti įtraukta:

- a) atitinkamos nacionalinės teisės santrauka ir atliekų pristatymo į uosto priėmimo įrenginius tvarkos ir formalumų aprašymas;
- b) uosto ryšių punkto duomenys;
- c) konkretiems atliekų srautams uoste skirtos pradinio apdorojimo įrangos ir procedūrų, jei tokių yra, aprašymas;
- d) duomenų apie uosto priėmimo įrenginių faktinį naudojimą registravimo metodų aprašymas;
- e) laivų pristatomų atliekų kiekių registravimo metodų aprašymas;
- f) įvairių atliekų srautų valdymo uoste būdų aprašymas.

Atliekų priėmimo, surinkimo, laikymo, apdorojimo ir šalinimo tvarka turėtų visapusiškai atitikti aplinkosaugos vadybos sistemą, kuria siekiama palaipsniui mažinti šios veiklos poveikį aplinkai. Laikoma, kad tokia atitiktis užtikrinama, jei tvarka atitinka Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1221/2009¹.

¹ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1221/2009 dėl organizacijų savanoriško Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemos (EMAS) taikymo, panaikinantys Reglamentą (EB) Nr. 761/2001 ir Komisijos sprendimus 2001/681/EB bei 2006/193/EB (OL L 342, 2009 12 22, p. 1).

2 PRIEDAS

STANDARTINĖ IŠANKSTINIO PRANEŠIMO APIE ATLIEKŲ PRISTATYMĄ Į UOSTO PRIĖMIMO ĮRENGINIUS FORMA

Pranešimas apie atliekų pristatymą į: _____ (įrašykite paskirties uosto pavadinimą, kaip nurodyta Direktyvos (ES)
2019/...⁺ 6 straipsnyje)

Ši forma turėtų būti laikoma laive kartu su atitinkamu Naftos operacijų registracijos žurnalu, Krovinių operacijų registracijos žurnalu, Šiukšlių šalinimo apskaitos žurnalu arba Šiukšlių valdymo planu, kaip reikalaujama pagal MARPOL konvenciją.

1. LAIVO DUOMENYS

1.1. Laivo pavadinimas:	1.5. Savininkas arba operatorius:
1.2. IMO numeris:	1.6. Skiriamasis numeris arba raidės:
	MMSI (Mobiliosios jūrų tarnybos identifikavimo) numeris:
1.3. Bendroji talpa:	1.8. Vėliavos valstybė:
1.4. Laivo tipas: ☐ Naftos tanklaivis ☐ Cheminių medžiagų tanklaivis ☐ Balkeris ☐ Konteinervežis ☐ Kitas krovininis laivas ☐ Keleivinis laivas ☐ Ro-ro laivas ☐ Kita (nurodyti)	

2. UOSTO IR REISO DUOMENYS

2.1. Geografinė padėtis / terminalo pavadinimas:	2.6. Paskutinis uostas, į kurį buvo pristatytos atliekos:
2.2. Atvykimo data ir laikas:	2.7. Paskutinio pristatymo data:
2.3. Išvykimo data ir laikas:	2.8. Kitas pristatymo uostas:
2.4. Paskutinis uostas ir šalis:	2.9. Šią formą teikiantis asmuo (jei kitas nei kapitonas):
2.5. Kitas uostas ir šalis (jei žinoma):	

⁺ OL: prašom įrašyti šios direktyvos numerį.

3. ATLIEKŲ RŪŠIS IR KIEKIS IR TALPYKLOS TŪRIS

Rūšis	Pristatytinos atliekos (m ³)	Didžiausias atliekomis skirtos talpyklos tūris (m ³)	Laive liekančių atliekų kiekis (m ³)	Uostas, į kurį bus pristatytos likusios atliekos	Numatomas atliekų, kurios susidarys nuo pranešimo pateikimo iki kito įplaukimo uosto, kiekis (m ³)
MARPOL konvencijos I priedas. Nafta					
Naftingas triumo vanduo					
Naftos likučiai (nuosėdos)					
Naftingos cisternų nuoplovos					
Nešvarus balastinis vanduo					
Cisternų valymo nuogramdos ir šlamas					
Kita (nurodykite)					
MARPOL konvencijos II priedas. Nuodingos skystos medžiagos ¹					
X kategorijos medžiaga					
Y kategorijos medžiaga					
Z kategorijos medžiaga					
Kitos medžiagos					
MARPOL konvencijos IV priedas. Nuotekos					

¹ Nurodyti tinkamą susijusios nuodingos skystos medžiagos krovinio pavadinimą.

Rūšis	Pristatytinos atliekos (m ³)	Didžiausias atliekomis skirtos talpyklos tūris (m ³)	Laive liekančių atliekų kiekis (m ³)	Uostas, į kurį bus pristatytos likusios atliekos	Numatomas atliekų, kurios susidarys nuo pranešimo pateikimo iki kito įplaukimo uosto, kiekis (m ³)
MARPOL konvencijos V priedas. Šiukšlės					
A. Plastikas					
B. Maisto atliekos					
C. Buitinės atliekos (pvz., popieriaus gaminiai, skudurai, stiklas, metalas, buteliai, indai ir t. t.)					
D. Kepimo aliejus					
E. Deginimo įrenginio pelenai					
F. Eksploatavimo atliekos					
G. Gyvūnų skerdena (-os)					
H. Žvejybos įrankis					
I. EEĮ atliekos					
J. Krovinių likučiai ¹ (kenksmingi jūros aplinkai)					

¹ Gali būti pateikiami apytikriai duomenys. Nurodyti tinkamą sausojo krovinio pavadinimą.

Rūšis	Pristatytinos atliekos (m ³)	Didžiausias atliekomis skirtos talpyklos tūris (m ³)	Laive liekančių atliekų kiekis (m ³)	Uostas, į kurį bus pristatytos likusios atliekos	Numatomas atliekų, kurios susidarys nuo pranešimo pateikimo iki kito įplaukimo uosto, kiekis (m ³)
K. Krovinių likučiai ¹ (nekenksmingi jūros aplinkai)					
MARPOL konvencijos VI priedas. Susijusios su atmosferos teršimu					
Ozono sluoksnį ardančios medžiagos ir įranga, kurioje yra tokių medžiagų ²					
Išmetamųjų dujų valymo sistemų likučiai					

Kitos atliekos, kurios nėra įtrauktos į MARPOL konvenciją					
Atsitiktinai sužvejotos atliekos					

Pastabos.

1. Ši informacija naudojama atliekant uosto valstybės kontrolę ir kitais su inspektavimu susijusiais tikslais.
2. Ši forma turi būti užpildyta, nebent laivui taikoma išimtis pagal Direktyvos (ES) 2019/...⁺ 9 straipsnį.

¹ Gali būti pateikiami apytikriai duomenys. Nurodyti tinkamą sausojo krovinio pavadinimą.

² Medžiagos, atsirandančios atliekant įprastą laivo techninės priežiūros veiklą.

⁺ OL: prašom įrašyti šios direktyvos numerį.

3 PRIEDAS

STANDARTINĖ ATLIEKŲ PRISTATYMO PATVIRTINIMO FORMA

Šią formą uostų priėmimo įrenginio paslaugų teikėjo paskirtas atstovas pateikia atliekas pagal Direktyvos (ES) 2019/...⁺ 7 straipsnį pristačiusio laivo kapitonui.

Ši forma laikoma laive kartu su atitinkamu Naftos operacijų registracijos žurnalu, Krovinio operacijų registracijos žurnalu, Šiukšlių šalinimo apskaitos žurnalu arba Šiukšlių valdymo planu, kaip reikalaujama pagal MARPOL konvenciją.

1. UOSTO PRIĖMIMO ĮRENGINIO IR UOSTO DUOMENYS

1.1.	Geografinė padėtis / terminalo pavadinimas:
1.2.	Uosto priėmimo įrenginio paslaugų teikėjas (-ai):
1.3.	Atliekų apdorojimo įrenginio paslaugų teikėjas (-ai) (jei kitas, nei nurodyta pirmiau):
1.4.	Atliekų pristatymo data ir laikas: nuo: iki:

2. LAIVO DUOMENYS

2.1.	Laivo pavadinimas:	2.5.	Savininkas arba operatorius:
2.2.	IMO numeris:	2.6.	Skiriamasis numeris arba raidės: MMSI (Mobiliosios jūrų tarnybos identifikavimo) numeris:
2.3.	Bendroji talpa:	2.7.	Vėliavos valstybė:
2.4.	Laivo tipas: ☐ Naftos tanklaivis ☐ Cheminių medžiagų tanklaivis ☐ Balkeris ☐ Konteinervežis ☐ Kitas krovininis laivas ☐ Keleivinis laivas ☐ Ro-ro laivas ☐ Kita (nurodyti)		

⁺ OL: prašom įrašyti šios direktyvos numerį.

3. PRIIMTŲ ATLIEKŲ RŪŠIS IR KIEKIS

MARPOL konvencijos I priedas. Nafta	Kiekis (m ³)
Naftingas triumo vanduo	
Naftos likučiai (nuosėdos)	
Naftingos cisternų nuoplovos	
Nešvarus balastinis vanduo	
Cisternų valymo nuogramdos ir šlamas	
Kita (nurodykite)	
MARPOL konvencijos II priedas. NUODINGOS SKYSTOS MEDŽIAGOS	Kiekis (m ³) / pavadinimas ⁵
X kategorijos medžiaga	

MARPOL konvencijos V priedas. Šiukšlės	Kiekis (m ³)
A. Plastiką	
B. Maisto atliekos	
C. Buitinės atliekos (pvz., popieriaus gaminiai, skudurai, stiklas, metalas, buteliai, indai ir t. t.)	
D. Kepimo aliejus	
E. Deginimo įrenginio pelenai	
F. Eksploatavimo atliekos	
G. Gyvūnų skerdena (-os)	
H. Žvejybos įrankis	

Y kategorijos medžiaga	
Z kategorijos medžiaga	
Kita medžiaga	
MARPOL konvencijos IV priedas. Nuotekos	Kiekis (m ³)

I. EEJ atliekos	
J. Krovinių likučiai ⁶ (kenksmingi jūros aplinkai)	
K. Krovinių likučiai ⁶ (nekenksmingi jūros aplinkai)	
MARPOL konvencijos VI priedas. Susijusios su atmosferos teršimu	Kiekis (m ³)
Ozono sluoksnį ardančios medžiagos ir įranga, kurioje yra tokių medžiagų	
Išmetamųjų dujų valymo sistemų likučiai	
Kitos atliekos, kurios nėra įtrauktos į MARPOL konvenciją	Kiekis (m ³)
Atsitiktinai sužvejotos atliekos	

⁵ Nurodyti tinkamą susijusios nuodingos skystos medžiagos krovinio pavadinimą.

⁶ Nurodyti tinkamą sausojo krovinio pavadinimą.

4 PRIEDAS

Su uosto priėmimo įrenginių eksploatavimu ir administravimu susijusių
išlaidų ir gryųjų pajamų kategorijos

Tiesioginės išlaidos Su faktiniu laivų atliekų pristatymu susijusios tiesioginės eksploatacinės išlaidos, įskaitant su toliau nurodyta veikla susijusias išlaidas.	Netiesioginės išlaidos Su uosto sistemos valdymu susijusios netiesioginės administracinės išlaidos, įskaitant su toliau nurodyta veikla susijusias išlaidas.	Grynosios pajamos Grynosios pajamos, gautos iš atliekų tvarkymo sistemų ir turimo nacionalinio / regioninio finansavimo, įskaitant toliau nurodytas pajamas.
– Uosto priėmimo įrenginių infrastruktūros, įskaitant kontenerius, cisternas, apdorojimo priemonės, baržas, sunkvežimius ir atliekų priėmimo ir apdorojimo įrenginius, prieinamumo užtikrinimas; – Žemės nuomos (jei taikoma) arba įrangos, reikalingos uosto priėmimo įrenginiams eksploatuoti, nuomos koncesijos;	– Atliekų priėmimo ir tvarkymo plano rengimas ir tvirtinimas, įskaitant visus to plano auditus ir jo įgyvendinimą; – Atliekų priėmimo ir tvarkymo plano atnaujinimas, įskaitant darbo sąnaudas ir, jei taikoma, konsultavimo išlaidas; – Konsultacijų procedūrų dėl atliekų priėmimo ir tvarkymo plano (pakartotinio) vertinimo organizavimas;	– Grynoji finansinė nauda, kurią teikia didesnės gamintojų atsakomybės sistemos; – Kitos grynosios pajamos, gaunamos iš atliekų tvarkymo, pavyzdžiui, antrinio perdirbimo sistemų; – Finansavimas Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo (EJRŽF) lėšomis; – Kitas finansavimas ar subsidijos, kuriuos uostai gali gauti atliekų tvarkymo ir žuvininkystės tikslais.

–	Faktinis uosto priėmimo įrenginių eksploatavimas: laivo atliekų surinkimas, atliekų vežimas iš uosto priėmimo įrenginių į galutinio apdorojimo įrenginius, uosto priėmimo įrenginių techninė priežiūra ir valymas, išlaidos personalui, įskaitant viršvalandžius, elektros energijos tiekimas, atliekų analizė ir draudimas;	–	Pranešimų teikimo ir išlaidų padengimo sistemų valdymas, įskaitant sumažintų mokesčių taikymą ekologiškiems laivams, IT sistemų teikimas uosto lygmeniu, statistinė analizė ir susijusios darbo sąnaudos;
–	Laivų atliekų parengimas pakartotiniam panaudojimui, antriniam perdirbimui arba pašalinimui, įskaitant rūšiuojamąjį atliekų surinkimą;	–	Su uosto priėmimo įrenginių paslaugų teikimu susijusių viešųjų pirkimų procedūrų organizavimas ir reikiamų leidimų teikti uosto priėmimo įrenginių paslaugas uostuose išdavimas;
–	Administravimas: sąskaitų faktūrų išrašymas, atliekų pristatymo patvirtinimų laivui išdavimas, pranešimų teikimas.	–	Uosto naudotojų informavimas platinant skrajutes, įtaisant ženklus ir plakatus uoste arba skelbiant informaciją uosto svetainėje ir informacijos teikimas elektroniniu būdu, kaip reikalaujama pagal 5 straipsnį;

	– Atliekų tvarkymo sistemų valdymas: didesnės gamintojų atsakomybės sistemos, antrinis perdirbimas ir paraiškos dėl nacionalinių / regioninių lėšų bei jų panaudojimas; □ Kitos administracinės išlaidos: stebėjimo, kaip taikomos išimtys, ir šios informacijos teikimo elektroniniu būdu, kaip reikalaujama pagal 9 straipsnį, išlaidos.	
--	---	--

5 PRIEDAS

9 STRAIPSNYJE NUMATYTOS IŠIMTIES, SUSIJUSIOS SU
DIREKTYVOS (ES) 2019/...⁺ 6 STRAIPSNIO, 7 STRAIPSNIO 1 DALIES IR
8 STRAIPSNIO REIKALAVIMAI, TAIKymo
[IRAŠYTI VALSTYBĖS NARĖS PAVADINIMĄ]
[IRAŠYTI UOSTO PAVADINIMĄ] UOSTE [UOSTUOSE], LIUDIJIMAS¹

Laivo pavadinimas	Skiriamasis numeris arba raidės	Vėliavos valstybė
[įrašyti laivo pavadinimą]	[įrašyti IMO numerį]	[įrašyti vėliavos valstybės pavadinimą]

plaukioja pagal tvarkaraštį ir pagal jį arba iš anksto nustatytą maršrutą dažnai bei reguliariai
įplaukia į šį (šiuos) [įrašyti valstybės narės pavadinimą] uostą (-us):

[]

ir bent kartą per dvi savaites įplaukia į šiuos uostus:

[]

ir yra sudaręs susitarimą, kuriuo užtikrinamas mokesčio mokėjimas ir atliekų pristatymas į uostą
arba trečiajam šaliai šiame uoste:

[]

⁺ OL: prašom įrašyti šios direktyvos numerį.

¹ Išbraukti, jeigu netaikoma.

ir todėl jam pagal [nurodyti atitinkamą nacionalinės teisės akto nuostatą] išimties tvarka netaikomi reikalavimai [dėl:

- ☐ *privalomo laivų atliekų pristatymo,*
- ☐ *išankstinio pranešimo apie atliekas teikimo ir*
- ☐ *privalomo mokesčio mokėjimo šiame (šiuose) uoste (-uose):]*

Šis liudijimas galioja iki ... [įrašyti datą], išskyrus atvejus, jei iki tos dienos pasikeistų liudijimo išdavimo pagrindas.

Vieta ir data

.....
Vardas, pavardė
Pareigos